

ನಿಂತಿತು. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ.

ಪಾಂಬು!

ದೋಸಿಯೀ ಮಾಲಿಕ! ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾರದ ಹೇಸರು!
ಬರೆದ ಲಕರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಿ ಬಳಿದು ಅಕ್ಕರಗಳನ್ನು ಮುಖಿಸಿದವನು.
ಶಕುನಿಯಂತೆ ಬರುಕಿನ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪಗಡೆಯ ಕಾಲಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಿ
ಹೊರಳಿಸಿದವನು!

ಹೀತೆ ಅವನನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದವನಂತೆ ಇದ್ದು. ನೆರಳು ಇನ್ನಮ್ಮೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಸಾಗಿ ಅವನೇ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತ. ವೀಕ್ಷೆದೆಲೆಯ ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಹುಳುಕು
ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ನಷ್ಟ.

‘ಹೆಸ್ತು ಮರ್ತು ಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನ... ನೆನಪ್ಪಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳ ಹಾಗೆ...
ಎಲ್ಲಾ ಮರ್ತು ಬಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ದಂಡೆಗೆ ಅಪ್ಪಣಿಸೋ ಹುಚ್ಚು ಅಲೆಗಳು’
ಮುಖು ಬಾನಿನತ್ತ ಹೊರಳಿಸಿ ಗಹಗಹಿಸಿದ.

ಹುಚ್ಚು ಅಲೆಗಳು!

ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ. ಆದರೂ ಆಸೆ ಕಮರಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ.
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉಹರಿ ಬರೆಯುವವು ಮೆದುಳು ಲವಲವಿಕೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ
ಉತ್ತೇಜನ, ಸ್ವಿಂ ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಣ್ಣಿ!

‘ಹೀಗೆ ಮಂಹಾಿ ಕೂತೆ ಹೇಗೆ ಹೀತೂ. ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ
ಆಶಾವಾದಿಯಾರಿಬೇಕೆ: ನಿರಾಶಾವಾದಿಯಲ್ಲ. ಹಡಗು ಮುಖಿಗೇರೋ ತರ
ಅಡ್ಡಿದ್ದಿಯಾ’ ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಹೇಣ್ಣಿ ತಲೆಗೂಡಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು
ಒಳಿಸಿತು.

‘ಇವು, ಇದು ಅಭಿನು. ಹೇ ಸರಿಸು’ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡವನು ಮೆತ್ತಗಿನ
ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದ. ಹೇಣ್ಣಿ ಕನಲಿತು.

‘ನಿನ್ನ ಒಳೆಯದಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ಣಾ ಇದ್ದಿನಿ ರಾಜಕುಮಾರ. ನಿನ್ನ ಈ ಅವಕ್ಷೇಣ ನನ್ನ
ಕೈಯಿಂದ ನೋಡೋಗಾಣ್ಣ’ ಸ್ವರ ಕಂಪಿಸಿತು.

ಅಪ್ಪಷ್ಟ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಶೀಲಿಯ ಮಾತಲ್ಲ ಇದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಅಂಟಿಕೊಂಡವಲ್ಲ ಮತ್ತೊಬ್ಬಲು ಇವು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ
ಶೀತಿ ಅವಳಿದ್ದು! ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಣ್ಣಿನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿಯೂ ನೋಡದಷ್ಟು. ಆದರೆ
ಇವು ಇನ್ನಮ್ಮೆ ಸೆನಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ತನ್ನದೇ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬೇಜವಾಬ್ಬಾ ರಿಯಿಂದ.

ಕೇಲಸದ ನ್ಯಾನತೆಗೆ ಬಾಸ್ ಅರ್ಥಗಂಟೆ ಕ್ಷಾಬಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊರೆದ್ದಿದ್ದ.
ಕೊರೆತಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಡಿದ್ದು ಇವು.

‘ಸಾರ್, ಅವರಿಂದ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಿಲ್ಲ. ಪತ್ತ ವೃಷಾರವೇ ಹಾಗಿತ್ತು’

ಇವು ಮಾತಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ದಬ್ಬಿದ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಬಾಸ್ ನ ಅಸಹನೆಯ
ನೋಡ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಳಿಗು ಮೂಡಿತು.

‘ಇವು ಹೇಳ್ಣಿದ್ದೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನಿನ್ನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಹೀತೆ’ ಬಾಸ್ ನ
ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ನೋಟ ಇವು ಕಡೆಗೆ. ಹೀತೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸದೆ ಹೊರಗೆ
ಬಂದ.

ಹೆಚ್ಚೆ ನುಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಣ್ಣಿ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ರಾಜಕುಮಾರ ಕೇಲಸದಲ್ಲಿ
ತಲ್ಲಿನ ಅವನ ಮೇಡಿನ ಮುಂದೆ ನಿರಂತರ ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ. ಮಾತುಗಳು
ಹೊರಡದದ್ದು ತುಟಿಗಳು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕಂಬಿಸಿದವು. ಕಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ರವತ್ತಿತು ಹೇಣ್ಣಿ. ಧನ್ಯಾತ್ಮಾಭಾವ ತೋರಿದ.

‘ನೀನು ಸೋತಿದ್ದಿಯಾ ಹುಡುಗ. ಹುಚ್ಚು ಅಲೆದಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸು’ ನೆನೆಟಿನ
ರೀಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸುರಾಳ ಸುತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಂಬು. ಹೀತೆ ಒಡಕು
ದೋಣಿಯ ಬಳಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಮಾತಿಲ್ಲದೆ.

‘ನಿನಿಗೆ ಈ ಮರಳು ದಿಕ್ಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂತಿರೋ
ಸಂಗಾಳಿಗಳು; ಸಮುದ್ರ ತನ್ನೊಡಲಲ್ಲಿ ಉಳಿಸೋಂಡಿರೋ ರಹಸ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತ್ಯೆಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳ್ಣಿದ್ದಿನಿ ಹೊರತು, ನಿನ್ನ ದೇವಿಯಾಗಿ
ಅಲ್ಲ’

‘ಆ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸೋ ಹುಚ್ಚು ನನಗೇ’ ಹೀತೆನ ತಾಳ್ಳೆ ತಪ್ಪಿತು.

ಪಾಂಬು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ!

ಸೌಮ್ಯ ಮುಖಿದ ಚೆಲುವನಿಂದಲೂ ಆವೇದ ಮಾತು! ಬುದ್ಧಿ ಮಾತಿಗೆ
ಬಗ್ಗದ ಹುಂತನ.

‘ಆ ಹುಚ್ಚು ನಿನ್ನ ಅಂತ್ಯನೂ ಆಗ್ನಹುದು’ ಹಿತ ನುಡಿಗಳೆಂಬಂತೆ ಶಾಂತ

ದನಿಯಲ್ಲಿಂದ. ಕನಸು ಕಂಗಳ ಯುವಕನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆ ತುಂಬಿತು.

‘ಪ್ರಭಾಕರ... ಕ್ಷಮಿಸು, ಪಾಂಬು... ನೀನು ಯಾರು ಅನೇಕೊದು ನನಗೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನ ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸ್ತೇ. ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು.
ನಾನು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡಿಬೇಕನ್ನೇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಮರಳು
ದಿಕ್ಕೆಯ ರಹಸ್ಯನ ತಿಳಿತ್ತಿಬೇಕು...’

ಹೀತೆನ ಹಾರದ ಮುಂದ ಪಾಂಬು ಸೋತೆವರಂತೆ ದೀರ್ಘ
ಉಸಿರೆಳ್ಳಿದುಕೊಂಡ.

* * *

ಇಳಿಜಾರಿನ ರಬ್ಬರ್ ಮರಗಳ ತೋಟದ ನಡುವೆ ಗಮ್ಮೋ ಬೂಟ್ ಧರಿಸಿ
ಹೊರಳು ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲೆಟ್ಟ ಪ್ರಭಾಕರ. ತಲೆಗೇರಿಸಿದ ತೋಟಿಯನ್ನು
ಎಡಗೇಗೆ ಇಳಿಜಿ ಅಳುಗಳತ್ತ ಕೂಲಂಕುವ ನೋಟ ಹರಿಸಿದ. ಮೇಲ್ಲಿಚಾರಕನ
ಸಂಪರಿ ಬಂದಾಗ ಶ್ರಿನಿವಾಸಿಪುರ ಹೇಣ್ಣಿಗಳ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದ ಅಳುಗಳು.

ಪ್ರಭಾಕರನ ಕಾಮದ ನೋಟ ಹೇಣ್ಣಿಗಳ ಮೇಲೆ. ಅನಾಗ್ಯ ಮ್ಯಾ ಮುಟ್ಟಿ
ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಭೂಪ. ರಬ್ಬರ್ ಮರಗಳಿಗೆ ಗೆರೆ ಎಳೆದು ಹಾಲು
ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕೇಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭಾಕರನ ಆಗಮನದ ಕಂಪನ.

‘ಶೀಲ್ಲಿ, ಈ ತರ ಮರಗಳಿಗೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ಹಾಲು ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತೇ’
ಕಟಗುಲ್ಲಿ ಇದುವರೆ ಅಳು ಶೀಲ್ಲಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ರಬ್ಬರ್ ಮರದ ಮೇಲೆ
ಗೀಟು ಎಳೆದ. ತಿಳಿ ನೀರಿನಂತೆ ಮೆತ್ತಗೆ ಹರಿದ ಹಾಲು ಮರಕ್ಕೆ ಮೋಳಿ
ಹೊಡೆದು ಜೋಡಿಸಿದ ಗೆರಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯತು. ಅಳುವಿನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ
ಮುಗ್ಳಿಗು. ಅಪಾಧ್ರ ಕಲ್ಲಿಕೆಂದ ಪ್ರಭಾಕರ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಬಿಸುದನ
ಹೊರಡಿಸಿದ ಶೀಲ್ಲಿಯ ಮುಖಿ ಕಂತಿತು.

ಕೇರಳದ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದಿಂದ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ಮಹಾರಾಜಿಕ
ಪ್ರಭಾಕರನಿಗೆ ಮುಳುವಾಗಿದ್ದು ಅವನ ರಸಿಕತೆ. ಶೀಲ್ಲಿ ಯಂತಹ ಹತ್ತೇಂಟು
ಹೆಣ್ಣಿಗಳ ಜೋಡಿಗೆ ಸಂಖಂಡವಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕನ
ಕಟೆಷ್ಟರಿ

‘ಪ್ರಭಾಕರ, ನಿನ್ನನ್ನ ನೇಮಿಸಿರೋದು ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದ ಮೇಲ್ಲಿಚಾರಕನ್ನೇ.
ನಿಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ
ಹಡುಕಿಕೊಂಡಿ’

ಮಾಲೀಕನ ಮಾತಿಗೆ ಮುಗ್ಳಿಕ್ಕು.
‘ದೋರೆ, ಕೆಲಸದವರನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ ಮಾತ್ತ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ
ತೆಗೆಸೋಡಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ನಾನೆನು ತಪ್ಪ ಮಾಡ್ದೆ, ನಿವು ಕೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಗು
ಅನೇಕೊಂಡೆ’

ಮಾಲೀಕನ ಮಾಗಿನ ಹೋಗ್ಗಿಗಳು ಅರಳಿದವು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ವಿನಳಿಕೆಯ
ಬಂದಾಪು ಮರದತ್ತ ಗುರಿ ಹಿಡಿಯಿತು.

‘ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅರೋಪವಿದೆ’

ಪ್ರಭಾಕರನಿದ್ದ ಗೊಮುವಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿನ ಮುಗ್ಣ ನೋಟ. ಮಾಲೀಕ
ಗುರಿಯಿಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ಮರದಲ್ಲಿ ಬಂದಾರಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ
ಯಾವುದೆ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲ.

‘ಯಾವ ಅರೋಪ? ಕೆಲಸದಾಳುಗಳ ಜೋಡಿಗೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರುವುದೆ?’

ಬಂದಾಸಿನ ಶ್ರೀಗಂಗ್ ಕೆಲ್ಲ ಕೆಲ್ಲ ಸದ್ಯ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಸ್ವಾಭಾಗಿಂಧಿ ನೋಡಿ
ನಳಿಕೆಯ ದನಿ ಅದು. ಗುರಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ನಿಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟ ಪ್ರಭಾಕರ ಮಾಲೀಕನ್ತ
ನೋಡಿದ.

‘ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಅಳುಗಳನ್ನು ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಮಾತು.
ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಹೇಣ್ಣಿಗಳ ಮೇಲೆ’ ಕಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಶವಿದ್ದಿಲ್ಲ.
ಅದರೂ ಗಂಭೀರ ನೋಟ ಮಾಡಿದ್ದು.

‘ನಿಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯೋರು ಹೇಣ್ಣಿಗಳ ಮೇಲೆ’ ತಪ್ಪೆ ಹೇಣ್ಣಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಅವನು ಹೇಣ್ಣಿದ್ದಿನ ತಪ್ಪೆನಿದೆ?’

‘ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾರಕ್ಕೂ ಬಂದು ಮಿತಿಯಿದೆ. ಶೀಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ’

ಮಾಲೀಕನ ಮಾತು ಒಗಟಿಸಿತ್ತತ್ತು. ಶೀಲ್ಲಿ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿ
ಮಾಲೀಕನಿದ್ದ ಎಷ್ಟರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾಗ್ಲಿ. ಕೈಗೆ ಸಿಗದ ಹುಳಿ
ದ್ರಾಕ್ಷ ಹೆಣ್ಣಿ! ತುಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮುಖಿ ಹುಳ್ಗಾಯಿತು.

‘ಶೀಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಬಳ್ಳೆ ಗೊರವಿದೆ. ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿವಳು?’